

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 12. Urbani obitus. Gregorius VIII. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

S. XII.

Sæcul. XII.

A.C. 1187.

Urbani obitus. *Gregorius octavus*
Papa.

Tristissimo nuncio in Italiam perlato, *Gervas. in*
Urbanus III. Papa mœrore confectus *Chron.*
eodem mense obiit. Nam cum pax in *p. 1507.*
ter ipsum & Fridericum Imperatorem, *V. Pagi.*
ut videbatur, Ecclesiæ honorifica, resti- *an. 1187.*
tuta *n. 13.*

Nangio ita differit: Porro Guido Rex, & Magister Templi in monumentum Victoriæ reservantur . . . Sic exigentibus meritis suis in manus Gentilium Nostri sunt traditi, ac a Turcis subjugati. Nimis enim in luxus varios & Clerus & populus effluxerant, totaque terra illa facinoribus & flagitiis sordescibat; Sed & qui Religionis habitum præferabant, regularis moderantiæ fines turpiter excesserant, rarus in Monasterio, rarus in Sæculo, quem non vel avaritiæ, vel luxuriæ morbus inficeret. Denique quid mirum, si Deus Christianos e Terra Sancta ejecit, qui ibi non sanctiorem vitam quam alibi degebant, cum Judæos ob peccata sua toties inimicorum suorum manibus tradiderit? Præterea Exemptio Templariorum a Jurisdictione civili Regis Hierosolymæ multum nocuit; nam, ut ea prætereamus quæ Lib. LXXII. N. XLII. narravimus, Rex Balduinus IV. ut Libro superiore Num. XLIV. vidimus, Musulmannos tempore Induciarum a Templariis captos reddere non est ausus, ne Ordinem hunc offenderet, qui

Sæcul. XII. A.C. 1187. tuta fuisset, relicta Verona, Ferrariam venit, ubi ei literæ de Terra Sancta amissa redduntur; nec mirum, quod Vir senectute jam fractus in morbum incidit, quo decima nona Octobris anno millesimo centesimo octogesimo septimo decessit, postquam in Sacra Sede annum unum & undecim prope menses sedisset. Urbano altera die in Ecclesia Cathedrali Ferrariensi sepulto, vigesima prima ejusdem mensis, Papa eligitur Albertus, patria Beneventanus, Cardinalis Presbyter Tituli S. Laurentii in Lucina, Ecclesiæ Romanæ Cancellarius, qui Gregorius VIII. nominari voluit, die Dominica, illius mensis vigesima quinta consecratus. Vir sapiens & facundus, vitæ pudicæ & rigidæ, magnoque zelo præditus. Sed Sacram Sedem non diutius quam ferme duos menses tenuit.

Hug. Antis.

to. 10. Conc.

Greg. ep. 1.

Nihilominus brevi hoc temporis spatio Gregorius nihil non egit, quo Fidelium animos ad suscipiendam expeditionem Hierosolymitanam accenderet.

Quod

qui nemini nisi soli Romano Pontifici obediebat, sicque ad restaurandum bellum iustitia destitutum & intempestivum compulsus est. Iterumque Templarii inducias & datam Infidelibus fidem sub Rege Guidone Lusignano, duce Arnaldo, violarunt. Quæ res Christianorum Regno Hierosolymæ exitium attulit.

Quod dispicimus ex proluxa epistola Fer- Sæcul. XII.
rariæ vigesima nona Octobris data, in A. C. 1187.
qua omnes hortatur ad placandam Di-
vinam Justitiam & agendam pœniten-
tiam, junctis bonis operibus. Illis qui
sacrum iter ingressuri essent eadem bene-
ficia ac Antecessores sui concessissent pro-
mittit, id est peccatorum suorum Indul-
gentiam plenariam, & pro bonis suis
temporalibus Ecclesiæ præsidium (*).
In

(*) Verba Summi Pontificis in epistola sua
sunt: *Eis autem qui corde contrito itine-
ris hujus laborem assumpserint & in pœniten-
tia peccatorum & fide recta decesserint, ple-
nam suorum criminum Indulgentiam & vitam
polluemur æternam. Sive autem supervixe-
rint, sive mortui fuerint, impositæ satisfactio-
nis relaxationem de omnipotentis Dei miseri-
cordia & Apostolorum Petri & Pauli & nostra
se noverint habituros.*

Ex his dispicimus, Summos Pontifices, In-
dulgentiam concedentes, eadem quoad sensum
formula: *Impositæ Satisfactionis relaxationem,*
usos fuisse, quam hodieque adhibent. Ex il-
lis vero verbis: *Qui corde contrito itineris hujus
laborem assumpserint & in pœnitentia . . . de-
cesserint,* confunditur quorundam Protestantium
protervia cum Interprete Fleurii germano in
sua præfat. ad part. I. pag. 20. mentientium:
*Man verwandelte, in der römischen Kirche, die
Herzensbuße in eine Geldbuße; man glaubte, daß
einer*

Sæcul. XII.
A.C. 1187.

Roger
p. 636.

In altera epistola, eadem die data, speci-
ciatim modum pœnitentiæ præscribens
ait: *Nos de Fratrum nostrorum* (id est
Cardinalium) *communi consilio, multis*
Episcopis approbantibus, statuimus, ut
omnes usque ad quinquennium saltem per
omnes sextas Férias in cibo quadragesi-
mali jejurent, & Missa ad Nonam can-
tetur. Iis, qui bene valent, Feria quarta
& Sabbato a carnibus abstinendum erit.
Nos autem & Fratres nostri in secunda
quoque Feria nobis & familiis nostris esum
carnis interdiciamus. Quicumque hanc le-
gem transgressus fuerit, eodem modo, ac
si abstinentiam quadragesimalem violas-
set, habebitur. Aliquis illius ævi Scri-
ptor subjungit, Cardinales quoque una
promississe, se abjectis omnibus divitiis
& deliciis Crucem verbo & exemplo
prædicaturos, nulla munera ab iis, qui
causas in Curia haberent, accepturos,
se non equituros, quamdiu terra ve-
stigiis & Mysteriis Domini consecrata in
potestate Infidelium esset, Hierosoly-
mam ceteris præituros, & stipem in
via collecturos.

Quia

einer mehr hierinn thun könne, als er zu thun
schuldig sey. Die sogenannten Schullehrer siengen
an diesen dem menschlichen Herzen so angenehmen
Irrthum prächtig zu schmücken ꝛc.

Quia juxta Canones Mandata morte mandantis extinguuntur, Gregorius Papa, veritus, ne qui magnis expensis Urbani Papæ literas impetrassent, ad causas suas in ipsis locis discutiendas & definiendas, pro aliis impetrandis novos sumtus facere cogerentur, biduo post Ordinationem suam, Epistolam ad omnes Prælatos Ecclesiæ directam edi jussit, qua omnia hujusmodi Mandata, ab Antecessore suo, sex mensibus antequam moretur, concessa, rata & valida habuit.

Sæcul. XII.
A.C. 1187.

ep. 3.

Guil. Neubr.
3. c. 22.

§. XIII.

Gregorii obitus. Clemens III.
Papa.

Vetere inimicitia inter Pisanos & Genuenses, quorum civitates illa tempestate opulentissimæ & terra marique potentissimæ erant, gliscente, eos Gregorius Papa reconciliare aggressus est, ut junctis viribus concordēs ad recuperandam Hierosolymam mitteret. Eo consilio Pisas petiit, ubi die nona Decembris honorifice exceptus, advocatis etiam Genuensium Primoribus, utraque parte præsentē, tam sapienter tamque suaviter peroravit, ut mitigatos animos ad pacem inclinaret, cum febre correptus, post paucorum dierum morbum decima sexta ejusdem mensis defunctus est.

Chron. Pis.
to 3. Ital.
Sac. p. 889.

Eu. Pag. 1187.
n. 1.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.

P est,